

THẦN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUCI SÁNG

Chủ-nhiệm: ĐIỆP-VĂN-KY

Tòa báo: Góc đường Filippini và Espagn- GIẤY THẬP MŨI: 324

Số: 10774

« Chia rẽ đảng trị » hay là Cải chánh-sách của Pierre - Mille

Trong mấy hậu tác học, ai cũng biết Pierre-Mille là một nhà triết-luận có danh. Các sách của ông rất có giá trị. Những bài ông viết về cải chánh-sách, ông có tài viết đoạn-tiên tiểu-thuyết. Ông có biệt tài trong công tác phóng bút, bài làm cho mình xem bài này mà muốn đọc bài kia, xem hoài không mỏi. Hồi tôi còn ở nhà trường không bao giờ có mấy quyển đoạn-tiên tiểu-thuyết của ông và Alphonse Daudet. Tuổi các bạn thanh niên mới viết đoạn-tiên tiểu-thuyết như Trần-q-Nghiep và Trần-v-Đang và Alpha. de Daudet mới được.

Gần đây Pierre Mille bay bán đến vấn đề thuộc địa ở các báo và nhất là báo Le Quotidien. Không hề hôm nay mà nhà triết-luận này viết về cải chánh-sách. Ông Pierre Mille nói rằng: hiện nay ở xứ Đông-dương có nhiều gia đình ít nữa cũng hai chục ngàn.

Trong 20.000 gia đình đó, biết bao nhiêu là con cái đi du học thành tài, không thua gì người Pháp. Hàng người này là lực lượng lưu học sinh có, tiền bạc không thiếu, họ là một tài lực không cần kinh nghiệm mà phải dụng dụng mà cải trị mới được.

Bấy lâu nay, chánh phủ không khuyến khích học sinh, đầu tư vào họ, họ không được hưởng lợi ích của quốc gia. Họ chỉ là những người đi học ở nước ngoài, họ không được hưởng lợi ích của quốc gia. Họ chỉ là những người đi học ở nước ngoài, họ không được hưởng lợi ích của quốc gia.

Câu chuyện hàng ngày

Đường ngay không phải là đường vắng

Theo kỹ-hà-học (Géométrie), thì từ chữ A đến chữ B không đường nào ngắn hơn là cái đường ngay. Vậy mà ở đời lại chẳng phải thế.

Coi như ông Trần-vân-khà khi trước muốn về làm với hãng ruyơu Fontaine; như ông, cứ theo toán học mà đi thẳng lại nhà « ông chủ » xin chỗ làm nơi rằng mình có tài tài trường Cao đẳng Mầu-quốc (bach-lier de l'université métropolitaine), thì các ông chủ trả lời rằng: « Với lấy làm tiếc, ngày vì ở đây chúng tôi không có cần dùng « tú tài mầu-quốc ». Chúng tôi chỉ cần dùng Anh - sê - giơ mới thôi ». Song ông Trần là người khôn lanh, không đi đường thẳng, lại đường cong. Nên ông mới ra hồ báo công kích mấy nhà tư bản, cho ruyơu là thứ thuốc độc rất lợi hại. Nghe vậy mới có một ít anh em học sinh, người lương thiện, thật thà chạy theo. Hồi bấy giờ, ông Fontaine mới học theo câu-tục ngữ Annam « an xoi chừa ngong miêng » mà đem ông Khá về làm « giám-đốc » ruyơu ty.

Song cái đường quanh của ông Trần-vân-Khà cũng chẳng được bao nhiêu cái đường của ông Bùi-quang-Chiêu. Cách hai mươi năm trước (xa chưa), ông Bùi theo ông Sarraut làm quốc-sự, nghe lời bác Marty mà đứng nên đảng Lập hiến. Rồi đó hai mấy năm trời cứ một mặt công kích ruyơu với A-phiến. Công kích thế mới vay được hàng ruyơu Fontaine 50 ngàn đồng mà làm ruộng Canh-điền.

Đi vòng thật! Nhưng ông Bùi cũng chẳng được bao nhiêu cái đường của ông Trần-vân-Khà. Mà cái đường thẳng « an xoi chừa ngong miêng » lại thì hành động thêm một lần nữa.

Vì vậy ông Bùi tức, nói ra không được, phải lén lút ông Trần-vân-khà cho cử tri quận thì như một lần làm rằng: « Bấy giờ bây coi, an xoi chừa thì an, chừa an có ngong miêng đâu. Đưa nào nói tau sẽ xui bộ hạ tau el trui cho bây biết. Tau an tau ngong chừa mấy tháng tau sai tau có ngong đâu. Bấy giờ bây chừa lại. Tau không sợ, quan rồi. Ai nhứt-trinh kia nó chừa tau luôn ba bốn năm trời đó, tau có sợ đâu... »

Nghĩ lại. Về phương diện đó, ông Bùi-quang-Chiêu thật là một tay vụng địch.

Tân - Việt.

Nửa câu điền-thoại

Chiều hôm kia, tôi đương ngồi viết bài bỗng tiếp được điện thoại lời và mời tôi - viết đến nhà hàng Cửu-long giảng uống rượu. Ăn qua theo mọi hứa hẹn liền trả lời: được. Vì buổi chiều nào cũng có một vài ông bạn rủ tôi đi uống nước đá.

Sau 10 phút tôi mới nghe lại là ông Lê-dầu-Ngưu. Tôi liền chụp máy trả lời rằng ông với tôi chưa biết mặt nhau lần nào nên không đi được. Ấy cũng là theo lời phải của con người biết tự trọng. Nhưng tôi nói không được nữa, vì điền-thoại biết ngang và tôi cũng không biết ông Lê-dầu-Ngưu nói ở số nào mà kêu lại.

Khi ăn cơm chiều rồi tôi trở lại tòa soạn mới thấy một cái thiệp có mấy chữ

Lê - dầu - Ngưu tự là Tinh-Tá Distilleries de l'Indochine

nói rằng gọi tôi tại nhà hàng Cửu-long-giang.

Ngày tôi mới rõ lại rằng ông Lê-dầu-Ngưu muốn mời tôi đi uống với một Câu chuyện hàng ngày.

Nếu tôi biết rõ trước tôi lại càng không đi nữa vì làm dầu nói lời bèo, mỗi ngày phải viết đến mấy bài, nếu viết rồi một bài lại phải đến nhà người mà cắt nghĩa, thì còn gì danh giá tài nguyên luận?

Tiền đây xin nhắc với ông Lê-dầu-Ngưu tự Tinh-tá rằng đến ngày 3-5-29 mới và bạn đồng chí ở tôi sẽ đứng chung một số ra ủng hộ nghị viên thành phố. Chúng tôi sẵn lòng đối-đáp với công chúng.

Phận sự chúng tôi là phải trả lời những câu hỏi của mấy bạn cử-tri hoặc các ông-lạc-thái-độ của chúng tôi. Ngoài ra chúng tôi xin trả những giấy mời của người lạ mặt.

Cải thiện của ông-quang-Chiêu

Việc thực ngàn của hãng Fontaine liền dẫn ông Trần vào làm đại-biên-cho-dàn.

Vị-chức này việc thương-luân bại lộ ra công kích phải ra làm kẻ ngạo-không người chúng một dân tộc đã hèn, rồi ông quang-Chiêu cũng đứng lên mới mượn tay là bộ Đuốc nhà Nam nói xấu đi, bịa đặt ra nhiều chuyện. Cho đến kêu tên người nói là một người đã qua vãng qua trên mặt báo.

Cải thiện như thế, thật là đáng kinh-bị.

Và tôi nghĩ về người như thế này, nên sanh ra những đố-địch thì sẽ thấy thật đáng cười.

Song năm tháng thời gian công-nghệ mà tương-lực của ông cũng ai thì chửi. Nay tôi như định chỉ ngay và ông Bùi-q-Chiêu mà nói hết các của ông ta cho ông ấy.

Nguyễn - Ninh trước khi bị tù, đã nói lên rằng: Bùi - Quang-Chiêu là đố-địch thiên hạ. Còn sau khi được thả, thì tôi thấy ông Bùi-q-Chiêu giả-mạo lắm. Mà ông Bùi-quang-Chiêu cũng rất thính. Bây giờ chỉ có 50 ngàn đồng bạc thì thân cố mạng như thế này.

Tuy vậy nhưng cũng nhiều khi có người ở nơi này thì xấu mà qua nơi khác thì tốt, cái hoàn cảnh vẫn có nhiều ảnh hưởng đối với bản-tâm của con người. Nếu thấy người ta xấu mà chẳng xét cho rõ cái nguyên nhân vì đâu rồi đã bỏ người ta vào hàng vô dụng thì chẳng phải là lỗi lớn lắm.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

LỜI BẠN GÁI

Em thường nói rằng: làm một vật gì tốt xấu đều do nơi nguyên liệu, làm một việc gì dở hay đều tự kẻ ra làm. Muốn cho vật tốt việc hay, tất phải lựa chọn nguyên liệu, tất: phải lựa người, cái 1 là thế.

Chị em ra làm việc: phận sự phải biết rằng những kẻ làm cho ta vĩnh kiếp râm luân thường vẫn không hề dịp nào mà không muốn phá ta, không cách nào là không dùng để cản trở ta: đã thế mà trong cái đời ở trước này ham danh, mến lợi, vô lễ msi, vô nghĩa nhơn, người giúp cho nhau lo phận sự thì ít, kẻ rình mò để hại lẫn nhau thì nhiều; cho nên muốn cho việc hay, sự lựa người lại càng là cần thiết hơn.

Trong xã-hội ta, nhân dân đã vì cái chế độ mà rờn rờn xấu xa thì người thiệt tâm vẫn ít, kẻ giả danh lại nhiều, kiếm khó ra một chị Hoàng-lương mà Hoàng-hệ-Lan lại biết bao mà kẻ, thì sự lựa người lại càng là cần thiết hơn.

Tuy vậy nhưng cũng nhiều khi có người ở nơi này thì xấu mà qua nơi khác thì tốt, cái hoàn cảnh vẫn có nhiều ảnh hưởng đối với bản-tâm của con người. Nếu thấy người ta xấu mà chẳng xét cho rõ cái nguyên nhân vì đâu rồi đã bỏ người ta vào hàng vô dụng thì chẳng phải là lỗi lớn lắm.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Tuần lễ vừ'a qua

Cứ theo những điện tin trong tuần, thì bà nhà phi thành Pháp mà chúng tôi đã nói chuyện bữa chúa nhật rồi đó, vẫn dự: việc gì dở hay đều tự kẻ ra làm. Muốn cho vật tốt việc hay, tất phải lựa chọn nguyên liệu, tất: phải lựa người, cái 1 là thế.

Chị em ra làm việc: phận sự phải biết rằng những kẻ làm cho ta vĩnh kiếp râm luân thường vẫn không hề dịp nào mà không muốn phá ta, không cách nào là không dùng để cản trở ta: đã thế mà trong cái đời ở trước này ham danh, mến lợi, vô lễ msi, vô nghĩa nhơn, người giúp cho nhau lo phận sự thì ít, kẻ rình mò để hại lẫn nhau thì nhiều; cho nên muốn cho việc hay, sự lựa người lại càng là cần thiết hơn.

Trong xã-hội ta, nhân dân đã vì cái chế độ mà rờn rờn xấu xa thì người thiệt tâm vẫn ít, kẻ giả danh lại nhiều, kiếm khó ra một chị Hoàng-lương mà Hoàng-hệ-Lan lại biết bao mà kẻ, thì sự lựa người lại càng là cần thiết hơn.

Tuy vậy nhưng cũng nhiều khi có người ở nơi này thì xấu mà qua nơi khác thì tốt, cái hoàn cảnh vẫn có nhiều ảnh hưởng đối với bản-tâm của con người. Nếu thấy người ta xấu mà chẳng xét cho rõ cái nguyên nhân vì đâu rồi đã bỏ người ta vào hàng vô dụng thì chẳng phải là lỗi lớn lắm.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Thật vậy, hay tin bác sĩ Edmond Isnard ở Hattien đã đầu tư cho qua toàn quyền Pasquier.

Vậy mới là tiết nghĩa

Ở Monténégro là một nước về nam bộ châu Âu có một tên gọi là Papovic. Mọi dân Papovic cũng vì đánh nhau với lính cũ mà chết.

Khi người ta xét lại thì thấy bên cạnh xác có một người đàn ông già bị trọng thương. Đó là cô Racoavis. Cô vì một tai, mien tiếng của Papovic mà bỏ hết nhà cửa họ hàng, theo cùng Papovic mà trốn non, lặn suối, ra rừng, vào saub. Không có trên nào là cô không cùng ở bên mình Papovic mà lo che chở cho cô. Mà cho tới cái trận cuối cùng đó cô cũng đã nhiều phen đem thân đi cứu cho Papovic nữa, song le trời chẳng chiều lòng khiến cho cô chẳng được thế cho Papovic mà chết.

Cô bị bắt và đem về nhà thương điều trị song cô cũng có một mực khai rằng trăm năm đã chẳng trốn đời, xin về chia sống với đời thế xưa!

Nói thêm về chuyện Hoo hye qua Saigon

Ông Michel Tho ở Singapore có cho ông Triệu Văn Yên hay rằng Hoo hye sẽ chịu qua Saigon công với Công-đoàn-sông phải chịu cho Hoo hye những điều sau này:

« Đi tàu hàng nhất khứ hồi, lên ăn và tiền phòng phải chịu tiền về của tàu được bao nhiêu trừ tiền phí lớn còn lại phải chia ».

Ông Yên đã thương lượng với nhà Cerole Annamite nên đã đành điện lên trả lời rằng: « Về phần Hoo Hye thì xin nhận hết còn về phần Công-đoàn-sông thì chỉ xin trả tiền ăn và tiền phòng. Xin đáp ngay (xin Sphinx vì gần tới mùa mưa. »

Như vậy thì chắc thế nào đàn Saigon là cũng sẽ được Hoo Hye. Chạm tại chiến công Hoo-Hye.

Tại sao?

Có tin ở Cao-bằng (Bắc Kỳ) rằng ông Minvielle là chủ đồn điền mới đây bị trọng thương còn người vợ trẻ của ông thì bị chết.

Tin chỉ có thế, không biết là vì chuyện chi. Rồi rờn rờn hay là có lẽ thù oán ư? Không nghe nói rõ.

Song nghe nói ông là chủ đồn điền thì cũng có thể nghĩ rằng lại chỉ vì vấn đề nhơn công.

Bắt được cá sấu

Con cá sấu nuốt một đứa bé ở Paris bữa trước thì nay đã bị một người Annam mình tên là Khanh bắt được rồi.

Ông Khanh lấy một con chó, móc lưỡi câu vào rồi thả xuống sông, cá sấu nuốt phải, mắc câu đập vẩy dùng dưng. Ông Khanh nghĩ liền lấy xuống bắt (theo lời của mồi) thì câu Co-may mới đâm được một giảo. Con cá bị đau quá liền lặn xuống để chey song ôi-luật hơi lại phải lộ đầu lên, bị ông Khanh đâm hai giáo nữa rồi dời. Ông cũng ở mấy ngày ở bệnh viện rồi lại kéo về quê ở Paris.

Vụ bán ông Nadallat đã được giẫy khen

Thầy Lê-vân-Chất là người làm việc cũng phóng với ông Nadallat và Kim Kim thì bán quân bắt (thậm thì thầy đã hết sức; can đảm mà lộng cái ghế vào uất tên Kim để cho Kim khỏi hổn hển thì thầy đã có giấy khen ban thưởng.

Thầy Nguyễn - đưc - Quới là người đã can đảm đánh tên Kim trong khi y còn cầm hai cây súng sủ và đã có tài tự mình bắt được tên Kim thì nay cũng đã được lấy thưởng là.

Vậy còn thầy Lê - phát - Ngoc thì sao? Cái công bắt được tên Kim nay đã về thầy Nguyễn-đưc Quới rồi, thầy Ngoc mới lĩnh sao? Sao không cái cho ra lẽ mà lãnh cái giấy khen về mình?

Nói thêm về chuyện Hoo hye qua Saigon

Ông Michel Tho ở Singapore có cho ông Triệu Văn Yên hay rằng Hoo hye sẽ chịu qua Saigon công với Công-đoàn-sông phải chịu cho Hoo hye những điều sau này:

« Đi tàu hàng nhất khứ hồi, lên ăn và tiền phòng phải chịu tiền về của tàu được bao nhiêu trừ tiền phí lớn còn lại phải chia ».

Ông Yên đã thương lượng với nhà Cerole Annamite nên đã đành điện lên trả lời rằng: « Về phần Hoo Hye thì xin nhận hết còn về phần Công-đoàn-sông thì chỉ xin trả tiền ăn và tiền phòng. Xin đáp ngay (xin Sphinx vì gần tới mùa mưa. »

Như vậy thì chắc thế nào đàn Saigon là cũng sẽ được Hoo Hye. Chạm tại chiến công Hoo-Hye.

Bắt được cá sấu

Con cá sấu nuốt một đứa bé ở Paris bữa trước thì nay đã bị một người Annam mình tên là Khanh bắt được rồi.

Ông Khanh lấy một con chó, móc lưỡi câu vào rồi thả xuống sông, cá sấu nuốt phải, mắc câu đập vẩy dùng dưng. Ông Khanh nghĩ liền lấy xuống bắt (theo lời của mồi) thì câu Co-may mới đâm được một giảo. Con cá bị đau quá liền lặn xuống để chey song ôi-luật hơi lại phải lộ đầu lên, bị ông Khanh đâm hai giáo nữa rồi dời. Ông cũng ở mấy ngày ở bệnh viện rồi lại kéo về quê ở Paris.

Đã tới!

Ba phi công Regiment Bailly và Marsot ở Paris bay về Saigon lại từ Saigon bay về Paris 19 Avril đã tới Belgac.

Lấy đã xong, nhốt rồi bắt đầu bay về Paris mà có bữa thứ bảy đã tới Pháp.

Bắt được cá sấu

Con cá sấu nuốt một đứa bé ở Paris bữa trước thì nay đã bị một người Annam mình tên là Khanh bắt được rồi.

Ông Khanh lấy một con chó, móc lưỡi câu vào rồi thả xuống sông, cá sấu nuốt phải, mắc câu đập vẩy dùng dưng. Ông Khanh nghĩ liền lấy xuống bắt (theo lời của mồi) thì câu Co-may mới đâm được một giảo. Con cá bị đau quá liền lặn xuống để chey song ôi-luật hơi lại phải lộ đầu lên, bị ông Khanh đâm hai giáo nữa rồi dời. Ông cũng ở mấy ngày ở bệnh viện rồi lại kéo về quê ở Paris.

Tặng máy ông chủ nhà ngừ

Còn nhớ chú ông một ông nghị viên Lungs một khi thừa lịch chánh phủ qua Luxembourg (một nước nhỏ nước Pháp) có việc. Ông ta tới thăm Luxembourg là một chỗ dân tình thuần hậu. Ông ta mới mồm sách và là tôi muốn phỏng tại một nhà hàng lớn.

Một buổi ông nhân, đi chơi mát, gặp ngay được một cái mặt hoa, da phấn, rồi tình cờ chẳng họa mà nên, ông ta cũng đã nọ đưa nhau về phòng. Đương cùng nhau trò chuyện bỗng nghe tiếng kêu cửa đang đóng rồi có tiếng kêu gét gông bắt mở cửa.

Ông a vừa về ra thì thấy bốn người bởi phòng bộ một từ: giáo bước thẳng vào phòng đem hết va li của ông ta ra ngoài rồi đuổi ông ta mà rằng: « Ông phải đi mới được! Ông ở trong phòng này với một người đàn bà không phải là vợ ông thì ông phải đi ngay mới được! Một người chủ nhà ngừ thật là không sao thấy vậy mà chịu được! »

Nếu máy ông chủ nhà ngừ ở nước ta mà như thế ở Saigon này mà cũng có cái tình không chịu được? Sự thì máy cho phong hóa biết chừng nào, phước cho thanh niên biết chừng nào!

Đổi lời xin quan chánh sở mật-thăm ghé mắt

LÍNH - KÍN NGANG - TÀNG QUÁ LỄ

Tối thứ năm 17 Avril vào khoảng 6 giờ, tôi theo thường lệ, đóng cửa đi ăn cơm, vì chỗ ăn cơm gần nhà tôi, nên cũng chẳng đem giấy mà đi theo làm gì, chỉ mang bộ áo quần đen Annam mà thôi. Ăn cơm xong tôi liền ra về nhà, vừa đi được mươi bước thì thấy 1 nh...

gạch thối. Nhưng cũng không muốn sanh chuyện nên tôi nói với anh Đạt ấy rằng: Trong giây phút này cho phép anh tự do đi đứng chờ ở chỗ anh đi hỏi thuê thân đâu? Chủ nhà đã xanh liền xốc tôi trước mặt tôi mà nói: Za mandat d'amen... Hung hồn thay! Đâu đưa tôi xem... sẽ đi ngay.

Trong từ tới lúc bây giờ vẫn định ninh là có giấy nã bắt nên cũng chẳng nói chẳng rằng gì, định chịu vậy đến sáng sẽ biết. Nào trong Violon hơn hai tiếng đồng hồ, thì nghe người lúc này kêu tên mình, mình ra anh ta bảo rằng có ông xấp đợi tôi. Lúc bấy giờ vào khoản chín giờ. Tôi lên thấy một người tây to béo lực lưỡng bản coi đàn on dương ngồi bàn giấy, tôi lại kẻ chào ông và kẻ công...

Người điếm phải nhớ? Ông các ông già yếu quí, ông các ông trẻ viết bài gửi cho anh bà, anh thơ mực đều vậy. 1. Những bài gửi tôi, hoặc tuần thuyết, hoặc tuần thuyết... 2. Những bài ông đã g. bản báo thông tin lại bản tin, ngay... 3. Giấy viết một mặt cho...

— Tôi không có đem theo, nhà tôi ở cạnh đây, anh lại đây tôi đưa cho. — Không, không được, không được về nhà của. — Anh không để tôi về lấy thì làm sao có mà đưa anh xem được? — Bao ai về lấy 1 lấy. Rồi đó anh ta đưa mấy ngón tay vào miệng mà huýt ra tiếng thì có chủ anh bạn họ đã xanh theo cách thấy chạy lại. Hai chàng xôn xáo bên mình tôi, làm ra bộ dữ tợn, tướng chừng đầu tôi là một thùng còn đồ nào vậy.

— Tôi nghe chỉ cười: Bộ mấy chơ này ở đâu cái lộng mình sao chơ? Khi đi qua đường Massig-s, có một người cũng đi xe máy 1'eo hỏi chủ Đạt rằng: — Gì vậy? — Vô-khắc! Thieu đó, có giấy nã bắt được rồi đó. Tôi nghe câu đó rất lấy làm ngạc nhiên. Kia, mình làm gì mà có giấy nã bắt kia.

Thật là bạo ngược, quá lễ. Ở thành phố Saigon, các chủ còn làm như thế, thiết tưởng ở các chỗ quê mùa các chủ sẽ lộng quyền tới đâu? Tôi nói ra đây không phải ghét rủa gì chủ Đạt và chủ Bôn đó xanh kia vì trên kia tôi đã nói, với tôi ông xấp vô học thức, làm-trí chấp thời nói ra cũng ướng lời. Tôi chỉ xin quan Chánh Mật Thêm nên khuyên răn các chủ...

Vô-khắc-Thiện.

Table with 2 columns: S) quốc trái 6.180.000 đồng (Tiếp theo) and Sièzième tirage (1er mars 1926) with various numbers and amounts.

Advertisement for Cigarettes Canard featuring a duck illustration and the text 'Thuốc điều hiệu con vịt', '鴨香', '唛煙', 'CIGARETTES CANARD', 'Lucien BERTHET & Co - SAIGON'.

Advertisement for DELAGE cars, listing models like 'Kiểu Torpédo 11 ngựa, 4 máy', 'Kiểu Torpédo 14 ngựa, 6 máy', and 'Société des GARAGES CHARNEP'.

LƯƠNG-MINH-KY DƯỢC TỬU

MON BÀI SỐ 341 ĐƯỜNG THỦY-BINH, CHOLON.— Gửi mandat xin (Monsieur LƯƠNG-HONG, patron de la maison LƯƠNG-MINH-KY

Sâm nhung kê dược tửu. Rượu thuốc này chuyên trị đờn bà chân ấm không ỉa, xương đau nhức mỏi, kinh nguyệt chẳng đều lại thường ở trẻ bạc da bạc dăm, ho hen đàm suyễn, ăn uống không ngon...

Advertisement for Bò thận dược tửu (Kidney Tonic Wine) with a central illustration of a bull and descriptive text about its benefits for vitality and health.

Bò thận dược tửu. Phẩm đờn ông, đờn bà, lao tâm lao lực quá thì khí huyết ruy nhược, tinh thần bất minh, Lỗ khàn ăn uống không ngon...

Bổ huyết dược tửu. Huyết là quan hệ trong thân thể người ta, con người đầu mạnh đầu yếu cũng bởi huyết mà ra...

Trật đả dược tửu. Thứ rượu thuốc bị truyền của dân chúng này thuộc bị truyền của... 15.00, 0.60

Sức khỏe công dược tửu. 1.500, 0.60

Thu-Công ba tuê tuu. 1.500, 0.60

Vệ sanh tửu. 1.500, 0.60

Linh chi lộ. 1.500, 0.60

Vạn ứng dược tửu. Phương rượu thuốc này chuyên trị nam phụ lão sơ bị chứng ban phong, phong thấp, chơn-xung, gợn nhớt, bản thân bất toại, nằm giường không dậy...

Phong thấp dược tửu. Thứ rượu thuốc này, là một phương rượu thuốc bị truyền của... 1.500, 0.60

Thủy huyết dược tửu. 1.500, 0.60

Rượu thuốc chữa giời. Trước 1 giờ tới bữa hát thì uống...

Cửu cấp vạn ứng đầu. Đau này của bạn đờn-phong, nghẹn-cửu đờn, chơn-rồng thuốc...

Bổ não trí. Thuốc này là một vài bộ óc... 1.500, 0.60

BÁNH SỮA HIỆU « JACOB »

Nhiều thứ ngon nhưt hạng, như :
Royal Afternoon Tea — Cream Crackers — Golden Puff — Creamy Chocolate, vãn, vãn....

Hàng Louis OGLIASTRO & Cie,
Làm Đại-Lý bán trong Đông-Pháp.

HÀNG BAN XE HƠI

GARAGE BONNARD

TRƯỚC NHÀ HÁT BÓNG CASINO — SAIGON

Có trưng một kiểu xe mới đẹp tuyệt vời ở phòng đầu mỹ-nghệ
bên Nũ-u-U'óc (New-York) kỳ rồi.

LÀ THỨ XE 6 MÁY HIỆU

CHEVROLET

Èm - ái và khoan - khoát

Khi các ngài muốn chọn lựa một cái xe hơi thì trước hết
hay nên đi thử thứ xe mới hiệu **CHEVROLET**

NGHIỆT PHỤ

Dịch giả: LƯƠNG HỒNG

Giê cho cái sông khùng thành,
Lâm cho đồ quần xiêu đình như chợ!

— Cái gì biết đi!
— Phải... cũng chưa biết!
— Chắc rằng cái sự phát minh đó
đã mất? có lẽ cũng có người
cùng biết sự đó với nguyên soái.
— Mà ai vậy?
— Thưa chàng cháu tôi!
— Ma-sinh kỳ hi!
— Cái nó có nói với ông
sao?
— Nó mới nói chừng tám bữa
rày thôi.
— Nghe thấy mấy lời đó thì Ba-
tích sắc mặt hồng đỏ xây lại
nói với Diệp-phiên một cách
buồn-rầu-rằng:

Nếu thế thì khốn! Anh chờ
đề cho người ta nghe lời điều đó
nghe! Những điều anh vừa nói
đấy, chờ nói cho người khác
biết nghe? Họ đã giết Tê-môn
rồi, anh có muốn cho họ giết
con tôi nữa không?
— Chà, tôi thấy ông gan lắm
kia mà. Bây giờ ông lại sợ hình
sự hống như thế sao? Những
đều ông dự đoán mà thiệt thì
tôi đại gì mà không theo. Ông
nghĩ rằng tôi nó đã làm chuyện
trước thì cũng không chờ đợi
gì mà không gặp ngay chuyện
sau chứ gì!
— Nhưng mà mình còn nhiều

(10) thì giờ để thu xếp mà. Mà cứ
an tâm đừng sợ gì hết. Bây giờ
đấy thì tại nó đã lo trốn tránh
cho xa vì tại nó cũng biết rằng
linh hồn mình đang tìm nã. Vậy
thời ông cứ yên lòng mà nói
chuyện tự nhiên.
— Thưa ngài họ chỉ muốn ăn
cướp điếu phát minh của nguyên
soái mà họ đã dám làm những
chuyện như thế thì ngày nay họ
là người tử thù của hai họ
Ba-tích và Diệp-phiên, lại còn có
điều gì là không đáng lo cho
Ba-tích? Bởi với Tê-môn thì
nếu họ cướp được sự phát
minh rồi là họ không nghĩ gì
lời sự giết chết nữa. Nhưng
đối với Mạc-sinh thì họ không
ngần ngại gì đâu bởi họ biết
rằng giết nó tức là giết tôi tức
là giết Diệp-phiên tức là giết
mẹ nó.
— Ta đây sẽ bảo họ cho họ
tôi vẫn biết hàng tôi không hung
ác gì nhưng nếu không muốn
chấn ai hai cháu tôi thì đừng
tặng nhảm tôi bực nữa tôi cũng
vẫn làm.

— Các ông cũng nên biết rằng
nếu những điều các ông kể,
đấy mà sợ linh hồn chưa biết
thì tôi đi cho biết ngay...
— Có lẽ Jim đi lại còn khôn
hơn ngài. Nếu thiệt quả như
mình nghĩ mà chính là Lê-
lãng-Bạch đã làm đầu trong
đám này thì ngài có thể chắc
trước rằng mình không thể nào
khám phá cho ra được. Nó và
đồng đảng của nó đã sắp đặt đã
rồi. Con ông bà, Lisa thì biến
mất rồi, không còn tay kia
thì hàng đầu đi ngoài quốc điếu
trở lại mà cho lợi thặng đánh
tê cũng... một đũa trong tay nó
Mình không thấy gì đâu, ông
bây tin chắc như thế. Và quan
hệ hai họ có thể sắp đặt ngay
bây giờ để mà bỏ phế việc kỳ
di.
— Tôi cũng nghĩ như ông đó,
nhưng không phải là một lẽ biến
mất thì đừng làm lầm gì
nữa. Nếu mình cần gì Lê-
lãng-Bạch thì cho anh thân thì
mình cũng có thể kiếm được
một nhà... cái gì. Nhưng

thời đó là việc của sở linh-
tín. Mình cần nói qua chuyện
khác vì nguyên soái chết đi hiện
còn để lại có một người con
gái trẻ tuổi mà không nơi nương
dựa.
— Dạ xin lỗi ngài, vậy chờ
còn chúng tôi đây chỉ.
— Phải, tôi biết lắm tôi biết
ràng con nhỏ đó có thể trông
cậy vào mấy ông được...
— Nhưng bây giờ gia tài nó
chẳng có gì thì mới tính sao. Tê-
môn không phải là giàu mà.
— Cái đó xin ngài cứ yên
lòng. Cháu nó sẽ không thiếu
thiếu gì hết. Mới sớm này ở nhà
tôi đã tôi tưởng bà phước mà
lành nó về đây rồi. Nó sẽ cũng
ở với con nhỏ tôi, tôi sẽ coi nó
như con đẻ của tôi vậy...
— Nhưng mà tôi cũng cứ xin
bỏ thường thì phải cho nó một
món tiền trợ cấp...
— Cũng được, nhưng chỉ là
để cho yên lòng ngài chứ cháu
nó thì thiệt không không thiếu
thiếu gì hết. Tôi sẽ lãnh phần
trông nom nó như con đẻ của
tôi vậy.

— Bây giờ tôi muốn gặp cháu
chẳng biết có được không?
— Cháu nó buồn lắm, nhưng
tình thần nó thiệt là trấn tĩnh,
Diệp-phiên anh làm ơn đi kiểm
cháu cho cháu hay rằng có ngài
đấy lại thăm Diệp-phiên ra rồi
thì Ba-tích gần quan thượng thư
mà hồi rất là nhỏ rằng:
— Thôi bây giờ có tôi với
ngài vậy chờ trong việc này đây
có ngoại quốc can thiệp vào
không?
— Mình chưa bắt được những
đứa thủ phạm đã biết thế nào
mà nói? mà cho đầu bắt được
đi nữa thì lại làm sao mà có
bằng cứ hiện nhiên? Nếu tại
nó mà bị bắt thì chính phủ nó
có nhận nữa đâu. Rồi mình cũng
chỉ biết là mà thế thôi. Những
đại bác cũng đạn dược của mình
bao giờ cũng là một sự lo cho
nước ngoài. Họ biết hết những
mày mọc của mình nhưng mà
mình cứ lo đạn dược thôi. Mà
nếu đội pháo thủ nào dùng
được thứ thuốc súng của Tê-
môn thì chắc là sẽ mạnh lắm

Hàng cũng vì thế mà tại nói
mới mưu hại Tê-môn.
— Nói như vậy thì chắc là
ngài cần có thứ thuốc súng
của Nguyễn-soái làm sao?
— Cháu làm chứ. Đem ra dùng
được tức là giúp cho nước mình
nhiều lắm vậy.
Ba-tích nghe nói ra dặng
ngồi ngời, cúi đầu xuống trầm
ngâm một lúc lâu rồi quả quyết
mà rằng:
— Thưa ngài tôi vào muốn
hết lòng vì nước. Tôi đã vì
nước mà chính chiến cho tôi
cùng.
(còn nữa)

GIẤ BẢO	
Thần-Chung	
Một năm.....	12 00
Nửa năm.....	7 00
Ba tháng.....	4 00
Mandais xin nhờ để cho	
M. Nguyễn-vân-D	
Quản-ly báo Thần-Chung	